

Veniți să zidim minunate altare!

Nicu Hăloiu

Veniți să zidim minunate altare!

Veniți să zidim minunate altare,
pe care să-aducem jertfe și plângeri,
în lumea aceasta, în lumea ce moare,
a celui ce plânge, suspină și-l doare,
că i-a plecat copilu-ntre îngeri!

Ei ne privesc din lumea aceea a lor,
pe mine, pe tine, pe toți,
lumea clădită din lacrimi ce dor,
de îngeri ce-au fost în ultimul zbor,
din lumea copiilor morți!

Copiii sunt îngeri veniți printre noi,
să ne aducă lumină, să ne umple cu flori,
să nu mai fim singuri, să nu mai fim goi,
să fie acolo, când vom ajunge-n nevoi,
să vedem Paradisul în ochii lor rugători!

Ei ne privesc din lumea aceea a lor,
pe mine, pe tine, pe toți,
lumea clădită din lacrimi ce dor,
de îngeri ce-au fost în ultimul zbor,
din lumea copiilor morți!

Veniți să zidim minunate altare
că suntem pustii, în suflete goi,
că suntem singuri acum și viața ne doare,
în lumea aceasta, în lumea ce moare,
veniți ca să plângem, că am rămas numai noi!